

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonatori:

prof. DUMITRA DUCAN

prof. TATIANA-CRISTINA CĂPĂȚÎNĂ

prof. PETRUȚA-NICOLETA PETRIȘOR-ANGHEL

CUPRINS

- 🌸 Creații literare în limba română.....pag. 5
- 🌸 Creații literare în limba englezăpag. 12
- 🌸 Știați că.../ *Did you know... ?*pag. 16
- 🌸 Didacticăpag. 18
- 🌸 Rezultatele noastrepag. 23

LECTURĂ PLĂCUTĂ!

LIMBA ROMÂNĂ

REGRETE DE TOAMNĂ

E- o toamnă rece și în geam
O creangă bate tristă,
Nimic în suflet nu mai am
Doar lacrimi ș-o batistă.

Azi mi-e sufletul mai gol ca ieri,
Aleea-mi plânge-n față,
Eu nu mai pot să-ți dau ce-mi ceri
Nici moarte și nici viață.

Cu ochii mari prin ploi tăcute
Te caut printre trecători,
Din viața mea cad pagini rupte,
Împrăștiate-n mii de zări.

Ce umedă și tristă soartă,
Ce toamnă lungă mi-ai lăsat
Să duc de-acum pe mai departe
Un singur anotimp un veac.

Din patru anotimpuri oare
Doar toamna pot să mai trăiesc?
Te rog din suflet, tristă Doamnă
Aș vrea din nou să mai zâmbesc!

PĂUN NICOLETA

Clasa a VIII-a B

TOAMNA

A sosit în caleașcă aurită, toamna, cea mai darnică fiică a bătrânului an. Razele palide ale soarelui mângâie cu blândețe întreaga natură. Vremea s-a răcit tot mai tare. Pădurea plânge cu lacrimi de frunze aurii și arămii. Ierburile se îngălbenesc, amestecându-se cu veșmintele veștede de care s-au dezbrăcat copacii. Numai bradul ramâne falnic, păstrând cu el verdeața veșnic înmiresmată de suava tămâie, ca un adevărat împărat al codrilor.

Cerul capătă culori posomorâte. Norii cenușii și pufoși se plimbă prin văzduhul înalt.

Păsările călătoare își fac ultimele pregătiri pentru lungul drum către sudul însorit. În livezi, oamenii culeg merele roșii ca focul, perele parfumate, prunele brumate și gutuile cu puf gălbui.

În vii, strugurii s-au copt. Oamenii pregătesc butoaiele pentru mustul aromat și dulce. Tractoarele duduie pe câmpuri. Gospodinele umplu cămărilor cu bunătați.

Munca este grea, dar folositoare. Roadele toamnei îi răsplătesc pe oamenii harnici.

Îți mulțumim, Toamnă harnică și de bunuri darnică!

ENACHE ROBERTA
Clasa a IV-a

SPUNE „NU” VIOLENȚEI !

În fața mea, într-o oglindă,
Văd reflecția durerii.
Teroarea din sufletul meu
Nu capătă aripi,
Dar vreau să plece.
Lacrimile se rostogolesc ușor,
Iar durerea - durerea nu trece.
În umbra unei banale zile,
Violența îmi pictează trupul.
Totul e negru - baladă a durerii...
Și tu ești pictorul.

BIANCA ANDREI
clasa a VIII-a B

PREMIUL I (faza județeană) și MENȚIUNE
(faza națională) LA CONCURSUL NAȚIONAL „UN CONDEI NUMIT FAIR-PLAY”
îndrumător: prof. Cristina Căpățînă

DURERE

În aerul sec -
cuvinte grele, spuse în zadar.
O mare nesfârșită
de-ntuneric...

Mă încolțesc
vorbele tale - săgeți
către sufletul meu.

Îngheț și-aștept să treacă
cea ce demult s-a-nfiripat.

Eu – o pasăre măiastră,
Tu – cerul fulgerat.

BIANCA ANDREI
clasa a VIII-a B
MENȚIUNE LA CONCURSUL JUDEȚEAN
„COPIII NOȘTRI TALENTAȚI” - ALEXANDRIA, 2016
îndrumător: prof. Cristina Căpățînă

DANS

Inocente, cad grăbite, se topesc...
Se sfărâmă ori se risipesc,
zdrobindu-se în geamul meu cel ud.

Numai frunze am în gând.

Zboară ca plumbul din arme,
Aduse pe-aripi de toamne.

Se pierd într-un pustiu întunecat,
Mânate de un dor ne-nduplecat,

Își povestesc ultimul vals cu vântul
Copacilor, îndoliindu-le prezentul...

ALEXIA BADEA
clasa a VII-a B
MENȚIUNE LA CONCURSUL JUDEȚEAN
„COPIII NOȘTRI TALENTAȚI” - ALEXANDRIA, 2016
îndrumător: prof. Cristina Căpățînă

Împotriva violenței

Stai, omule, nu mai da,
Că o doare și pe ea.

Stai așa, că nu e bine:
Lumea râde tot de tine.
Cât de josnic poți să fii?
O femeie-o poți lovi?
Nu ții cont de omenie,
Rău tot ție o să-ți fie.
Înainte de a da,
Închipuie-ți că e mama.
La nevoie, te ajută;
Te susține-ntr-o dispută.
Iar când ea nu va mai fi,
O să-i duci lipsa, -ntr-o zi.
Dar degeaba te căiești,
Trebuia să te gândești
Când soția ți-o lovești!

ALEXANDRA PIȚIGOI
clasa a VI-a A

**MENTIUNE (faza județeană) LA CONCURSUL
NAȚIONAL „UN CONDEI NUMIT FAIR-PLAY”
îndrumător: prof. Cristina Căpățînă**

VREAU SĂ DEVIN...

Vreau să devin dansatoare,
Să dansez: pe cer e soare!

Vreau să fiu și pictoriță,
Să pictez o iconiță!

Ba nu, doresc să fiu inventatoare,
Să inventez eu cea mai mare floare!

Vreau să fiu aviatoare,
Să văd păsările-n zare!

Cred că vreau și polițistă,
Cameristă, jurnalistă...

Să aleg, nu pot s-o fac:
îmi place orice să-mbrac!

Cred, totuși, c-o să fiu judecătoare,
Să judec pe orișicare!

VREAU SĂ FIU...

Când eram mai mititică,
Îmi doream să fiu...piscică!
Însă am crescut
Și am revenit.

Voiam să fiu și actriță,
Dar eram doar o fetiță!
Căci asistentă mama mea era,
Eu doream să fiu ca ea...

Dar, în final, eu am descoperit:
ÎNVĂȚĂTOARE e tot ce mi-am dorit!

GEORGIANA TĂBĂRANA
clasa a VI-a A

**PREMIUL I LA CONCURSUL JUDEȚEAN
„DATORĂM COPILULUI CEL MAI PROFUND RESPECT”, ALEXANDRIA, 2016**
îndrumător: prof. Cristina Căpățînă

31 Octombrie este ultima zi a calendarului celtic, sărbătoare păgână în onoarea morților. Acum 2000 de ani purta numele de All Hallows Eve, ziua de dinainte de All

Saints' Day, creată pentru creștinarea păgânilor și celebrând pe 1 noiembrie toți sfinții Bisericii Catolice. Deși există multe variante culturale ale tradiției, în esență există același fond original. Rădăcinile Halloween-ului se regăsesc într-o festivitate celtică pe nume Samhain, care semnifică sfârșitul verii și trecerea în anotimpul rece.

Ce ne spun celții? Anul nou începe pe 1 noiembrie, dar cu o noapte înainte hotarul dintre lumea celor vii și lumea celor morți se dechide. În timpul Samhainului, spiritele se întorc pe pământ și pot provoca mari pagube recoltelor. Dar acestea înlesneau în același timp posibilitatea druzilor de a citi în viitor. Pentru un popor dependent de lumea naturală schimbătoare, predicțiile erau de o valoare inestimabilă, mai ales la intrarea în anotimpul rece și întunecat. Pentru a actualiza evenimentul, druzii aprindeau focuri sacre de dimensiuni colosale, unde oamenii se adunau ca să ardă simbolic o parte din recoltă și a sacrifica animale zeilor. În timpul celebrării celții se costumau, îndeosebi cu piei de animale și încercau să-și ghicească unul altuia viitorul. La finele ceremoniei își aprindeau focul domestic din flacăra sacră pentru a contribui la protecția caminului în fața frigului și intemperiilor.

Trick-or-treat nu este altceva decât o preluare a paradelor din timpul All Saints' Day, când în timpul defilărilor se obișnuia să se dea pomană celor săraci, în schimbul promisiunii unei rugăciuni pentru sufletele celor morți. Și această practică are tot rădăcini păgâne: sacrificarea de mâncare și băutură pentru potolirea spiritelor. Spiritele puteau să-ți iasă în cale în toată noaptea și frigului, iar pentru ca ele să nu te recunoască trebuia să porți o mască.

Multe din ritualurile desuete se concentrau însă și viitor și cei în viață. De pildă, în Irlanda secolului al XVIII-lea un bucătar obișnuia să ascundă un inel în piureul de cartofi, sperând ca acesta să aducă noroc în dragoste celui care-l va găsi. Ghicitorii scoțieni recomandau tinerelor fete să dea nume alunelor și să le arunce în foc, aluna care ardea fără să trosnească fiind cea cu numele alesului. O altă superstiție spunea că dacă fata mânca un amestec dulce din alune, castane și nucșoară înainte de culcare, îl va visa pe viitorul soț.

Obiceiurile legate de căsătorie au trecut aproape complet în umbră ca să facă loc infuziei de creaturi mitice care populează Halloween-ul: vârcolaci, vampiri, vrăjitoare, toate cu activitate maximă în această noapte. Simbolul suprem al sărbătorii rămâne însă dovleacul luminat (Jack-o-Lantern), care are o legendă interesantă. Legenda lui Stingy Jack provine din folclorul irlandez. Un bețiv pe nume Jack se întâlnește pe drum cu diavolul când se întoarce acasă de la tavernă. Diavolul îi solicită să-l însoțească în iad, dar Jack îl convinge să se urce într-un copac din apropiere ca să culeagă un măr. Îl păcălește înfingând o cruce în trunchi, obligându-l să rămână în copac. Jack consimte să-l elibereze dacă îi promite că nu-l va primi

niciodată în rai, lucru cu care este de acord. Când moare, pe Jack nu îl vrea nici raiul din cauza păcatelor sale, nici iadul din cauza pactului.

Așa că Jack găurește un dovleac, pune înăuntru o candelă și se folosește se instrument drept călăuză între cele două lumi. Jocul de lumini al dovleacului face aluzie și la cele două culori simbolice ale sărbătorii: oranțul semnifică toamna, focul, recolta, în vreme ce negrul este asociat morții, întinericului și răului.

BIOLAN IOANA- MARIA

Clasa a VIII-a B

LIMBA ENGLEZĂ

WHEN THE MASTER IS NOT AT HOME

by Emil Gârleanu

In the room, silence! Peace and a smell...! To the right on the shelf a piece of cheese is lying on a plate. The smell of the fresh cheese has reached even the narrowest corner of the house. And in his hole, the hole behind the stove, the mouse no longer can stay quiet. It looks as if someone was pulling his whiskers to get out. "Go out or not?", he wonders. He □d better not. It's easy to say this, but the cheese? You see, the cheese is the problem. Let's close the eyes! He closes them. What a fool! Does he smell with the eyes? And the cheese is fresh. He ate such good food a year ago. But he didn't seem so tempted as he is now. Let's try! He makes a few little steps to see it at least. Where is it? Where does it charm him from, what corner does it invite him so insistently?

Ah, there it is, on the plate. If he could dare! But how? First he ought to pass by the wall to the couch. Good! What next? Which way should he go to? By the closet? No! After

that chair? No way. Then? Well the best thing is to go up the curtain and from there to go to the shelf following the margin of the rug on the wall.

And once he reaches the cheese, he doesn't need to be taught by others what to do with it. But the cat? E- hey! He hasn't thought of him at all. And, Lord, that cat has thrilled him for many times. But maybe he isn't in the room. Well? He isn't. No. However he'd rather wait a little and see. Is anyone moving or spying him?

Of course, someone is watching him! The cat has been waiting for the opportunity to catch the poor little mouse for a long time.

If he hadn't eaten the cheese, as that smell had also ruffled his whiskers, that's why he hadn't: to lure the glutton from the hole. With his nose sniffing, with yellow eyes and shiny as glass, with turned whiskers, thin and sharp as fish bones, the cat stands still after the couch cushion and waits. He has spotted the mouse. Look, he sees his eyes as beads. Does he get out? Does he? Yes, yes; so, another step, another one, two, good!

PETRICĂ MIRUNA
Clasa a VIII-a

**Premiul al III-lea la Concursul interjudețean
“Drumeț printre cuvinte”, secțiunea traduceri în limba engleză,
Turnu Măgurele, 2016
îndrumător: prof. Ducan Dumitru**

MY JOURNEY TO THE LAND OF HOPE

I finally got the last train to Busan. I wanted to begin a new life as a singer since it was my biggest dream then. I was so excited that tears were falling down on my cheeks.

Suddenly my phone rang: “Hello! Dia, it’s me, Park Jimin. Hey! Are you crying?”

“No... Er... yes! It’s because I have made up my mind, I mean I’m coming!”

“Okay, I see. I’ll be waiting for you, but now I have to hang up.”

“OK, bye!”

Jimin has been my friend since childhood and he behaved as if I were his younger sister. He had promised me that he would help me fulfil my secret dream. I put my head on the desk and I fell asleep. I woke up hours later in Busan railway station. Jimin was there waiting for me as he had said before. I ran and hugged him.

“Dia, I’m happy that you are here safe and sound. I missed you so much”.

“I missed you, too!”

“Let’s go! My manager is waiting for us. He said he wanted to hear you singing. If you are as good as I told him he will give you a contract”.

“Really? Jimin, you are the best friend in the world!”.

“Please, call me Chim Chim as you used to”.

After arriving at Big Hit Entertainment, Jimin showed me the way to the manager’s office.

“Come in!”, said Backhyum, the manager.

“Good afternoon, sir! I am Dia Jones”.

“Backhyum, she is the girl I told you about”.

“OK, let’s hear you singing”.

“Right now?”

“Yes, is there any problem?”

“I’ll help you Dia. Sing with me!”

“Good! Then let’s start!”

Jimin began singing one of my favourite song. He sang the first part and I with him sang the second one. Our voices intermingled into an awesome manner which seemed to astonish the manager.

“You are fabulous, Dia. If you sing “Butterfly” like this I’m sure you can sing anything. So, this is your contract. If you’d like to sign it, we can start working together right now”.

With my hands shaking, I picked up the pen and signed the paper. Jimin hugged me and said:

“From now on you will be a star. If you need help, bear in mind that I will always be here to give you a hand”.

A few months passed and my first album was released. I hadn’t expected to have so many fans.

“Tomorrow I’ll go on a two weeks world tour. I am so excited I can’t wait”.

“I am so proud of you, Dial, said the manager. A few months ago you were so shy that you couldn’t speak and now you are an international star”.

“Yes, and I am grateful to you for this. If you hadn’t listened to me and given me a chance then I wouldn’t be now the person who I am”.

“It’s only your outstanding talent. But what about yesterday concert? How did you feel?”

“Well, actually when I go on the scene and people start cheering I feel elated. It is still like a dream for me and I love my fans as they help me going on dreaming”.

“I’ve heard that you’ll collaborate with Jimin. Is it true?”

“Yes, it is. He’s been my best friend since childhood and I promised him to sing together one day”.

Just then Jimin entered the manager’s office and said:

“Let’s go, girl! We have a lot of work to do”.

“Please, Jimin! Can’t I take a short break? Work, dance practice, concerts, I feel exhausted”.

“My dear friend, this is fame. Several months ago you told me that you want to become famous. Think about your fans. You are your idol now. You’ll have to work hard for them”.

“Okay, Okay! Then let’s think about our song. It must be a stunning one.”

“This is my Dia!”

The song was a success. From my experience I learned that there is a place (or a chance!) for everyone called “The Land of Hope” where everything is possible. You just need determination and a good friend who is always there for you to help. I think I found my Land of Hope thanks to Jimin.

Thank you again, my dearest friend!

MIU AMALIA
Clasa a VII-a B

OUR GAME

Today is not a simple day
’Cause you’re standing in front of me
Your smile can take my breath away
Your eyes can make me bleed.

Today is not a simple day
’Cause you can make me sick
We try to hide our feelings
Forgot that our eyes can speak.

And now I think it’s a simple day
’Cause nothing’s gonna happen
But you are still here in my mind.
Your eyes still make me suffer.

NECȘULEASA ALEXANDRA
Clasa a VII-a B

ȘTIȚI CĂ...?
DID YOU KNOW...?

A Very Merry Un-Birthday?

Contrary to popular belief, the Bible doesn't actually mention a specific date for Jesus' birth. In fact, most historians believe he was probably born in the spring, hence the Bible's description of shepherds herding animals. But in the 4th century, when the Catholic Church decided to recognize Jesus' birth as an official holiday, Pope Julius I chose December 25 for the Feast of the Nativity. That the date happened to coincide with the pagan festival known as Saturnalia must have been pure coincidence.

War on Christmas

Five months into the first World War, troops along the Western front took a Christmas Eve break from fighting to sing carols to one another across the battlefield. The following morning, German soldiers emerged from the trenches and began to approach Allied troops while calling out "Merry Christmas" in English. Luckily, it wasn't a trick; dozens of British fighters came out to greet them and shake hands, some even exchanging cigarettes as gifts. Later dubbed the Christmas Truce of 1914, it was one of the last examples of wartime chivalry.

Kiss me, I am Celtic

According to Celtic and Teutonic legend, mistletoe is magical — it can heal wounds, increase fertility, bring good luck and ward off evil spirits. The tradition of kissing under the

mistletoe didn't begin until the Victorian era, a surprising origin given the stuffy and sexually repressive behavior of the time. Actually, it's not very surprising at all.

O Tannenbaum!

Even before the arrival of Christianity, Germans decorated evergreen trees to brighten the dark, gloomy days of the winter solstice. The first "Christmas trees" appeared in Strasbourg in the 17th century and spread to Pennsylvania in the 1820s with the arrival of German immigrants. When Queen Victoria married Germany's Prince Albert in 1840, he brought the tradition to England. Eight years later, the first American newspaper ran a picture of the royal Christmas tree, and Americans outside Pennsylvania quickly followed suit.

Feliz Navidad Around the World

Christmas traditions vary from culture to culture. Finns often visit saunas on Christmas Eve, while Portuguese revelers hold a feast on Christmas Day for the living and the dead (extra places are set for the souls of the deceased). In Greece, some believe that goblins called *kallikantzeri* run wild during the 12 days of Christmas, and most Greeks don't exchange presents until Jan. 1, St. Basil's Day. Thanks to their geographic location, most Australians and New Zealanders enjoy Christmas on the beach or at barbecues. Spain, meanwhile, hosts the world's largest lottery.

Other Curiosities About Christmas

- In 1836 Alabama became the first U.S. state to recognize Christmas as an official holiday.
- In 1907 Oklahoma became the last state to make it official.
- In 1926, the first singing jingle played over the radio airwaves on Christmas Eve. It was "Have you tried your Wheaties."
- A Jewish man wrote "Rockin' Around the Christmas Tree" and a few other classic Christmas songs.
- The real St. Nicholas lived in Turkey where he was a bishop in the early 4th century.
- The Dutch turned the bishop into a Christmas gift-giving guy. When Dutch settlers migrated to the U.S. they brought the St. Nick tradition with them. Eventually, he eventually became known as Santa Claus.

- President Theodore Roosevelt was a bit of a scrooge when it came to Christmas trees. As a conservationist he banned Christmas trees in the White House. Some say his kids would sneak Christmas trees into their rooms, against his wishes.
- Germany made the first artificial Christmas tree out of goose feathers dyed green.
- Electric lights for Christmas trees were first used in 1895.
- “It’s a Wonderful Life” appears on TV more often than any other holiday movie.
- Rudolph the Red_Nosed Reindeer was actually created by department store Montgomery Ward in the late 1930s for a holiday promotion.
- The poinsettia plant was brought into the United States from Mexico by Joel Poinsett in the early 1800s.
- In Greek, X means Christ, which is how the word “X-mas” came to be.
- In Mexico, wearing red underwear on New Year’s Eve is said to bring new love in the upcoming year.

TUDOR ALEXANDRU - VICENȚIU
Clasa a VIII-a B

DIDACTICĂ

INTELIGENȚELE MULTIPLE ȘI ȘCOALA PRIMARĂ

PROIECTUL KEY SCHOOL - UN PROIECT AL PROIECTELOR

prof. DUMITRA DUCAN

Când Howard Gardner a formulat pentru prima oară teoria inteligențelor multiple (Frames of Mind 1983), a pornit de la o critică a sistemului de învățământ. Zece ani mai târziu, el își rafinează poziția adăugând și elemente de cercetare experimentală, care transferă inteligențele multiple dintr-un concept criticat și criticabil într-un punct de plecare al unei practici școlare cu adevărat individualizate.

Teoria inteligențelor multiple este mai umană și mai veridică decât alte abordări ale inteligenței, ea reflectând mai adecvat datele despre comportamentul uman inteligent și, nu în ultimul rând, stând la baza unei reforme de substanță a școlii, care să înlocuiască „retorica schimbărilor rapide și superficiale”

Școala avută în vedere de Gardner își propune: *dobândirea unei înțelegeri profunde în cadrul câtorva discipline-nucleu; încurajarea elevilor în folosirea cunoașterii asimilate pentru rezolvarea de probleme cu care se pot confrunta în comunitatea mai largă; încurajarea combinației unice de inteligențe a fiecărui elev.*

Fiecare inteligență poate fi folosită deopotrivă în calitate de conținut al învățării și mijloc de comunicare a conținutului. Dacă un copil învață, de exemplu, un principiu matematic, dar nu are o inteligență logico-matematică foarte dezvoltată, va avea fără îndoială dificultăți.

În școala centrată pe individ, atât metodele de evaluare cât și curriculum-ul favorizează diferitele profiluri de inteligențe ale elevilor. În cazul evaluării se avansează procedurile și instrumentele care se aplică diverselor inteligențe, care permit „privirea directă” în multitudinea tipurilor de învățare. În acest sens, Gardner propune evaluarea proiectelor elevilor, în timp ce acestea sunt în progres. Avantajul implică și conștientizarea pașilor în rezolvarea problemei sau crearea produsului, observându-se totodată folosirea diverselor medii specifice fiecărei inteligențe. Pe de altă parte, prin expunerea la medii variate, sunt stimulate mai multe inteligențe și se poate determina combinația de inteligențe a elevului, o informație utilă în abordarea individualizată ulterioară.

În ceea ce privește curriculum-ul, acesta trebuie scos din inerția tradițională și reconfigurat. Considerând că mult prea mult din ceea ce se predă este inclus din rațiuni istorice (ale căror motivații s-au pierdut nu numai pentru elevi dar și pentru profesori), Gardner propune reformularea curriculum-ului din perspectiva deprinderilor, cunoștințelor și mai ales a înțelegerii, adaptându-l pe cât posibil stilurilor de învățare și profilurilor intelectuale ale elevilor.

Școala individualizată presupune și câteva roluri noi:

- specialiști în evaluare (încearcă să înțeleagă cât mai profund abilitățile și interesele copiilor din școală);
- specialiști în relația elev-curriculum (ajută la combinarea profilurilor și intereselor elevilor cu anumite curricule și stiluri de învățare);
- specialiști în relațiile școală-comunitate (oferă elevilor ocazii de învățare în cadrul comunității).

Pledând mai degrabă pentru „ucenicia” pe lângă un „mentor” decât pentru instruirea obișnuită, Gardner susține că școala individualizată este mai eficientă în mobilizarea resurselor individuale.

La nivel primar, Gardner a conceput și implementat proiectul **Key School**, pe baza următorului principiu fundamental: inteligențele multiple ale fiecărui copil trebuie stimulate zilnic. Ca urmare, în Key School, pe lângă curricula centrată pe teme care obiectivează alfabetizările și obiectele de studiu standard, toți elevii participă în mod regulat la activități de calcul, muzicale, corporale. În timpul unui an școlar sunt abordate trei teme la interval de aproximativ zece săptămâni. Ele pot fi foarte largi sau cu caracter mai restrâns. Fiecare elev elaborează un proiect personal în raport cu tema în curs. Proiectele sunt prezentate în final și filmate. În timp, rezultă un material video care reprezintă de fapt un model cognitiv al dezvoltării elevului de-a lungul evoluției în Key School.

Proiectele elevilor sunt evaluate pe cinci dimensiuni:

1. **profilul individual** ;
2. **operarea cu fapte, concepte, deprinderi;**
3. **calitatea muncii;**
4. **comunicarea;**
5. **reflecția.**

Evaluatorul este interesat și de alte două fațete:

- măsura în care proiectul relevă profilul cognitiv al elevului (punctele tari, limitările);
- și măsura în care proiectele implică cooperarea cu alți elevi, profesori, experți din exterior, precum și folosirea judicioasă a diferitelor resurse (biblioteca, baza de date).

În lumina experimentelor de câțiva ani, concluzia lui Gardner este că proiectele pot servi foarte bine mai multor scopuri: ele angajează elevii pe o perioadă de timp semnificativă, determinându-i să conceapă schițe, să le revizuiască și să reflecteze asupra lor; pe baza lor se dezvoltă relații interpersonale, cooperare; oferă o ucenicie pentru tipul de muncă ce va fi desfășurată după încheierea școlii; permite elevilor să-și descopere „punctele forte” și să le pună în valoare: mobilizează un sentiment al implicării, generând o puternică motivație interioară; și, probabil, lucrul cel mai important, constituie un cadru propice pentru a demonstra înțelegerea dobândită în parcurgerea curriculum-ului școlar obișnuit.

Deși denotă un grad înalt de implicare a copilului, proiectele nu presupun non-angajarea dascălului. Dacă elevii urmează să-și conceptualizeze, îndeplinească și să-și prezinte eficient proiectele, atunci au nevoie de orientare și consiliere în toate fazele activității. Dascălul rămâne, așadar, un factor esențial.

OBICEIURI DE CRACIUN REFLECTATE IN FOLCLORUL TELEORMANEAN DIN ZONA VIDELE

prof. CRISTINA CĂPĂȚÎNĂ

Pentru țaranul român, pentru omul satului românesc teleormănean, lumea în înțeles de existență naturală, cosmică este ceva care există obiectiv și care se impune prin ordinea ei. Lumea aceasta, care în limitele filozofiei noastre populare este materială și spirituală, de o manifestare plurală și plină de forțe, deosebi greu de cuprins, este bine articulată, iar puterea și frumusețea ei de aici vin.

Ea este sub stăpânirea unor legi care o guvernează. Omul face parte din ea și trebuie să se supună legilor ei pentru a nu greși. În concepția poporului nostru, conviețuiesc două sensuri privind dimensiunea lumii: acela de *limitat* și acela de *nesfârșit*. Lumea nevăzută dă sens suflu cosmic și mistic celei văzute, iar acesta din urmă dă consistență celeilalte. Lucrurile și faptele omului se află într-o ierarhie bine stabilită. Încercarea de a descifra ceva din misterul vieții capătă pentru el alt înțeles și altă rezolvare.

Natura în modurile ei sezoniere, viața omului în etapele străbătute de la naștere la moarte, muncile și evenimentele de tot felul intră în ritmul cosmic. Fiind alcătuit din unități organice și eterogene, timpul în care a trăit secole țaranul român suferă opriri marcate de sărbători. Aceste opriri, realități concrete ele însele, închid și deschid o parte din timp. Astfel, obiceiurile periodice, de la cele de Mărțișor până la cele ale Crăciunului au rolul de a comemora o acțiune biblică, dar și fixează date de răscruce între părțile concrete ale timpului organizat și exprimat în calendar.

Sărbătoarea este prin excelență timpul sacru, este o regenerare printr-un contact mai intens cu divinitatea și presupune o altă modalitate de înțelegere a lumii, în cultura noastră tradițională.

Suntem în fața unor rituri calendaristice, incluzând înțelegerea timpului ca un flux circular, ciclic; sunt, de fapt, rituri de trecere, care asigură depășirea oricărei situații liminale, implicând trecerea în alt timp, de la un ciclu calendaristic la altul.

Teleormanul, străveche vatră românească, situată pe locul „pădurii nebune”, vechiul Deliorman, este un teritoriu ce a rezistat în negura veacurilor. Câmpia a fost brăzdată de câteva râuri pe valea cărora s-au așezat comunitățile umane. Obiceiurile de iarnă s-au transformat aici, de multe ori, în spectacol popular, din care nu lipsesc muzica și jocul. Unele dintre ele, însă, păstrează anumite melodii cu sens ritual, ce sunt interpretate în momentele cele mai semnificative ale ceremonialului.

Cu o seară înainte de seara de Ajun și în dimineața zilei de Ajun, cete de copii colindă casele teleormănenilor: „ Bună dimineaăaa-ța la moș Ajun !

Ne dați ori nu ne dați ?

Am venit și noi o dată,

La un an cu sănătate,

Și la anul să venim,

Sănătoși să vă găsim!

Ne dați?

Ne dați ori nu ne dați?

La anu' și la mulți ani!”

sau:

„ Foaie verde portocală,

Noi suntem copii de școală

Și-am venit să colindăm,

Pe la case să urăm ...”

Urătorii primesc covrigi, nuci și mere, pe care le pun cu grijă în trăistuțele confecționate special pentru această ocazie din prosoape de bumbac țesute la război, încă păstrate cu grijă de

femeile bătrâne din fiecare familie. Adulții care uneori însoțesc cetele de copii mici care colindă sunt *omeniți* cu câte un pahar de vin, în amintirea celor morți din familia gazdei. Tot femeile în vârstă sunt singurele care mai păstrează, în zona Videle, obiceiul de a face *colindețe* – o pâinică împletită în formă umană (o baghetă de pâine îndoită în două părți egale, cea dreaptă dată obligatoriu peste cea stângă, cu două mici adâncituri în locul ochilor) . Acestea sunt date de pomană în dimineața zilei de Ajun .

În seara de Ajun , doar băieților le este îngăduit să meargă cu *Leroiul / Reloiul* – colind a cărui denumire este o formă arhaică, derivată de la *Lerui , Ler* :

„ Astă-seară cântătoare,
Leroi (reloi), Doamne, domn d-al nostru,
Cu stele strălucitoare,
Leroi, Doamne, domn d-al nostru,
Scoală, scoală, fată mare ,
Leroi , Doamne, domn d-al nostru ,
Ș-aprinde o lumânare,
Leroi , Doamne, domn d-al nostru,
Lumânare-ntre icoane ,
Leroi, Doamne, domn d-al nostru,
Trei icoane, trei obloane.
Leroi, Doamne, domn d-al nostru,
La crucea pătulului,
Leroi, Doamne, domn d-al nostru ,
Porumbeii satului,
Leroi, Doamne, domn d-al nostru,
Uruiră și zburară,
Leroi, Doamne, domn d-al nostru,
Sus, că sus că se-nălțară,
Leroi , Doamne, domn d-al nostru ...”

Se pot observa, bine marcați în textul colindelor, indicii temporali, care stabilesc pragul timpului sărbătorii: moș Ajun , astă seară cântătoare ; este un timp de nemuncă , de odihnă , pentru care omul se pregătește prin post, prin curățenie trupească și prin ofrande.

În dimineața de Crăciun, răsună clopoței și glasuri de copii care cântă *Steaua* :

„ Steaua sus răsare,
Ca o taină mare,
Steaua strălucește
Și adeverește
Că astăzi Curata,
Prea nevinovata,
Fecioara Maria
Naște pe Mesia ...”

Colindătorii au cu sine câte o stea confecționată din carton și împodobită cu beteală și cu hârtie colorată, simbolizând astrul strălucitor care a vestit Nașterea lui Iisus acum peste 2000 de ani .

Obiceiul de a colinda între 23 decembrie și 1 ianuarie reface astfel legătura cu timpul sacru, creează o punte; a refuza colindătorii, a le închide poarta în această perioadă înseamnă să atragi spiritele rele asupra gospodăriei în anul care vine.

Se poate spune, totuși , că în măsura în care folclorul este pe cale de a rămâne amintire, procesul de distrugere fiind extrem de dimanic, Teleormanul mai păstrează o serie de datini, obiceiuri ce constituie cartea sa de identitate .

Bibliografie:

- Bernea, Ernest, *Cadre ale gândirii populare românești*, București, Editura Cartea Românească , 1985, pag. 131-228.

Predarea limbii engleze folosind rimele

prof. NICOLETA-PETRUȚA ANGHEL

Succesul limbii străine depinde într-o mare măsură de capacitatea elevilor de a folosi un limbaj creativ. Mai mult decât atât, să stimuleze creativitatea și imaginația, ajută la dezvoltarea altor abilități mentale și procese necesare în învățarea limbii străine.

Chiar dacă vocabularul lor este limitat, copiii pot folosi un limbaj creativ. Acest lucru se întâmplă foarte mult în același mod în care se învață limba maternă. Pentru o lungă perioadă de timp, copiii folosesc doar câteva cuvinte pentru a spune ceea ce doresc. Uneori contextul de comunicare este atât de solicitant și necesită un astfel de vocabular imprevizibil încât copilul începe să inventeze cuvinte în limba străină și, prin urmare, face greșeli.

Copiii învata de multe ori indirect Uneori, copiii folosesc cuvinte și expresii pe care le cunosc de la televizor, de la prieteni sau din cărți. Ghicitul este un mod foarte puternic de expresii și structuri de învățare.

Copiii le place să facă același lucru (cântând un cântec, un joc sau vizionarea unui film). Repetiția și imitarea mijloacelor de învățare este importantă la vârstele mici. În același timp, copiii pot combina vocabularul relativ restrâns într-un număr mare de moduri.

Profesorul îi poate ruga pe copii să facă rime / noi versuri . Acesta trebuie să solicite elevilor să găsească cuvinte care rimează și apoi să le facă propria lor poezie. Exemplu: *Come with me! / have some tea / and then count / One, two, three.* Este decizia profesorului când și cum le introduce în lecție, dar trebuie să aibă întotdeauna în vedere obiectivul de activitate.

Copiii au nevoie de distracție, astfel, copiii vor găsi întotdeauna oportunități și resurse pentru distracție în ceea ce fac. Poeziile și rimele sunt o alegere bună în învățarea limbilor străine, deoarece acestea dau fiecărui individ o șansă de a "trăi", limba pe care o folosesc, de a practica sunete, ritmuri . Ei au o bogată și vie imaginație. Copiii le place să descopere modul în care funcționează cu adevărat lumea reală. O modalitate de a explora acest lucru este să ne imaginăm cum ar fi diferit. Redarea în timpul lecției, oferă copiilor o șansă bună de a folosi imaginația lor. (In timp ce învata partile corpului, de exemplu, copiii pot inventa propriul lor monstru și dau o descriere detaliată.)

Aici sunt câteva sugestii pentru dezvoltarea creativității, câteva exemple ale modului în care se pot utiliza rimele într-un mod simplu și eficient:

Rhymes for a poem - about food

My heart is a **drum** and beats like a **plum**.

The leaf is **green** and I like **bean**.

Your eyes are a **lake** and my heart is a **cake**.

A fight is a **cutter** so I like **butter**.

Dreams are just **steam** like a little **bean**.

The ship is left by **mice** and I eat **rice**

I know here are my **roots** and I plant some **peanuts**

On this ship I find my **seat** and I eat a lot of **meat**.

REZULTATELE NOASTRE

► **LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ:** Olimpiada de Limbă și literatură română, faza județeană: Andrei Cristina-Lucia-Andreea (cls. a VIII-a A) – mențiune, coordonator: prof. Adrian Radu; Ionescu Petru-Vlad (cls. a VI-a B), Andrei Bianca, Tudor Vicențiu (cls. a VII-a B) - mențiuni, coordonator: prof. Cristina Căpățînă; Olimpiada LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ, faza județeană : Miu Amalia-Diana – premiul al II-lea, Necșuleasa Alexandra, Stoian Iustin, Grecu Laura (cls. a VI-a B), Tudor Vicențiu (cls. a VII-a B) – mențiuni, coordonator: prof. Cristina Căpățînă; Olimpiada de Lingvistică, faza județeană: Cojocar Dumitrița (cls. a V-a A), Ionescu Petru-Vlad (cls. a VI-a B)-mențiuni, coordonator: prof. Cristina Căpățînă.

► **LIMBA ENGLEZĂ:** Olimpiada de Limba engleză, faza județeană: cls. a VII-a B: Măntescu Diana- premiul I, Petrică Miruna, Tudor Vicențiu-premiul al II-lea, Andrei Bianca, Stan Cristian – premiul al III-lea; cls. a VIII-a A: Simionescu Adrian-premiul al III-lea; coordonator: prof. Dumitra Ducan.

► **LIMBA FRANCEZĂ:** Vasilescu Cristina-Aura (cls. a VII-a B) – mențiune, Andrei Cristina-Lucia-Andreea (cls. a VIII-a A) – mențiune, Deculescu Damian-Emil (cls. a VIII-a A) – premiul al III-lea la Olimpiada de Limba franceză, etapa județeană; coordonator: prof. Alina-Marilena Moise.

► **GEOGRAFIE:** Concursul județean TR-GEO: Miu Amalia-Diana, Necșuleasa Alexandra – premiul al II-lea (cls. a VI-a B), Baci Florin, Maioru-Loiz Sebastian (cls. a VI-a A), Cojocar Alexandru (cls. a VIII-a A) - premiul al III-lea, Dinte Andreea-Raluca (cls. a VI-a A)- mențiune; coordonator: prof. Nicoleta Petrișor-Anghel.

FELICITĂRI!

SĂRBĂTORI LINIȘTITE TUTUROR!